

Mótsagnir Síonisma: Pólitískt Verkefni Byggt á Vitsmunalegri Ósamræmi

Nútímaríki Ísraels, sem pólitískt holdgerving Síonisma, er byggt á röð mótsagna sem eru svo skýrar að þær krefjast ekki aðeins hugmyndafræðilegrar þjögunar heldur einnig stöðvunar á lögfræðilegri, siðferðilegri og sögulegri rökhugsun. Ísrael, sem segist vera lýðræðislegur griðastaður, hefur stofnsett til þjóðernislegan yfirburð, framfylgt hernámi og tekið þátt í kerfisbundnu blekkingu—með áróðurskerfi sem hrynur undan þyngd eigin ósamræmis.

Að tala sannleika um Ísrael er ekki árás á gyðinglega sjálfsmynd. Þvert á móti: Sumir af mest áberandi og prinsippföstum andstæðingum Síonisma hafa verið gyðingar—vísindamenn, rabbínar og þeir sem lifðu af fasisma—meðal annarra **Albert Einstein**, sem kallaði Síonistaleiðtogann **Menachem Begin** fasista í bréfi til *The New York Times* árið 1948. Að gagnrýna Ísrael er ekki að vera and-gyðinglegur; það er að standa gegn siðferðilegri og pólitískri hnignun sem Síonismi hefur valdið gyðinglegri hefð réttlætis og palestínska fólkinu sem ber daglegan kostnað af mótsögnum hans.

„Gyðinglegt og Lýðræðislegt“ Ríki: Mótsögn í Framkvæmd

Ísrael segist vera bæði gyðinglegt ríki og lýðræði fyrir alla borgara sína. Þessi fullyrðing er meira en mótsögn; hún er vandlega smíðuð lygi. **Þjóðríkislögin frá 2018** kveða skýrt á um að „rétturinn til að framfylgja þjóðlegri sjálfákvörðun í ríki Ísraels sé einvörðungu hjá gyðinglegu fólki.“ Arabíska, sem einu sinni var opinbert tungumál, var lækkuð í stöðu. Á sama tíma eru **20% af íbúum Ísraels—palestínskir borgarar—lögfræðilega annars flokks**, neitað um jafnan aðgang að húsnæði, menntun og pólitískum áhrifum.

Hvernig getur ríki sem byggir á þjóðernislegri einangrun kallað sig lýðræðislegt? Það getur það ekki. Ekkert lýðræði sem vert er nafnsins festir kynþátta- eða trúarleg yfirburði í grundvallarlög sín. Lýðræði Ísraels virkar eingöngu fyrir gyðinga.

Gagnrýni sem And-gyðingdómur: Skjöldur Gegn Ábyrgð

Að jafna **gagnrýni á Ísrael við and-gyðingdóm** er ekki aðeins órökrétt—það er vitsmunalega óheiðarlegt. Með því að styðja skilgreiningar eins og **IHRA vinnuskilgreininguna** vopnvæðir Ísrael þjáningar gyðinga til að þagga niður andstöðu. Það jafnar þá sem andmæla aðskilnaðarstefnu, hernámi og þjóðernishreinsun við and-gyðinga, en hunsar marga gyðinga—trúarlega og veraldlega—sem fordæma Síonisma sem svik við gyðingleg siðfræði.

Einstein, **Hannah Arendt** og **Martin Buber** voruðu allir við því að gyðinglegt ríki byggt á þjóðernishyggju og ofbeldi myndi enda í harðstjórn. Samtímahópar eins og **Jewish Voice for Peace**, **IfNotNow** og rétttrúnaðar and-síonistagyðingar eins og **Neturei Karta** halda áfram þessari hefð. En undir hugmyndafræðilegu ramma Ísraels eru þessir gyðingar smánaðir sem „sjálfshatandi,“ sem er grotesk kaldhæðni fyrir ríki sem segist tákna alla gyðinga.

Þessi fletjun á gyðinglegri sjálfsmynd í einhæfa Síonistafrásögn er árás á fjölbreytni gyðinga—og djúp svik við gyðinglega sögu.

Valin Lögfræðistríð: Alþjóðalög sem Pólitískt Leikhús

Þegar sjúkrahús í Gaza eru sprengd af ísraelskum þotum er viðbragðið þögn eða afvegaleiðing: „**Hamas notaði þau sem bækistöð.**“ Þegar íransk flaug veldur skemmdum nærri ísraelsku sjúkrahúsi er það strax merkt sem **stríðsglæpur**. Þetta er ekki lögfræðileg rökhugsun—þetta er almannatengsl dulbúin sem réttlæti.

Ísrael velur og hafnar alþjóðalögum. Það ber fyrir sig réttinn til sjálfsvarnar samkvæmt **51. grein Sáttmála SP** en hafnar bindandi ályktunum frá **Öryggisráði SP** og úrskurðum frá **Alþjóðadómstólnum**. Það starfar yfir lögum vegna þess að helsti bandamaður þess, Bandaríkin, tryggir refsileysi á hæsta stigi.

Þetta er ekki hegðun lýðræðisríkis sem stjórnast af normum—þetta er hegðun óreiðumanns sem er varið af völdum.

Menachem Begin: Hryðjuverkamaður sem Varð Forsætisráðherra

Kannski er mest sláandi mótsögn í frásögn Ísraels um „baráttu gegn hryðjuverkum“ í lífi **Menachem Begin**, stofnanda hægri sinnuðu Likud-flokksins og sjötta forsætisráðherra Ísraels. Áður en hann steig upp í pólitískt vald var Begin yfirmaður **Irgun**, síonískrar vígamannahóps sem bar ábyrgð á röð óumdeilanlegra **hryðjuverka**:

- **Deir Yassin fjöldamorðin** (1948): Yfir 100 palestínskir borgarar voru myrtir.
- **Sprengjuárásin á King David hótelinu** (1946): 91 manns létust í breskri stjórnsýslumiðstöð.
- **Sprengjuárásirnar á breska sendiráðið** í Róm og **Sacher hótelið** í Vín voru alþjóðlegir hryðjuverkasmætt.
- Breska umboðsstjórnin setti **£10,000 verðlaun** á höfuð Begins. Hann var, samkvæmt öllum lögfræðilegum og pólitískum skilgreiningum þess tíma, **hryðjuverkamaður**.

Samt gekk Begin síðar inn í ísraelska Knesset, stofnaði Likud-flokkinn og varð forsætisráðherra. Í dag prýða nöfn hans þjóðvegi og fræðastofnanir í Ísrael.

Berið þetta saman við hvernig Palestínumenn eru meðhöndlaðir. Öll vopnuð mótspyrna gegn hernámi, jafnvel þótt hún beinist að hermönnum eða ólöglegum landnemunum, er

strax merkt sem hryðjuverk. Sömu athafnirnar sem hjálpuðu til við að stofna Ísrael eru fagnaðar; svipaðar athafnir hinna kúguðu eru fordæmdar.

Þessi hræsni er ekki tilviljun—hún er grundvallaratriði.

„Stríðið“ sem er Ekki Stríð

Ísrael lýsir herferðum sínum í Gaza sem stríðsaðgerðir. Samt neitar það að viðurkenna Palestínu sem ríki og Hamas sem lögmætan bardagahóp. Þessi viljandi tvíræðni gerir Ísrael kleift að komast hjá lagalegum skyldum í báðar áttir: það ber fyrir sig stríðslög til að réttlæta sprengjuárásir en hafnar **stríðsfangastöðu (POW)** fyrir tekna bardagamenn. Ísraelskir fangar eru kallaðir „gíslar“ óháð hernaðarstöðu, en Palestínumenn er neitað bæði um lagaleg réttindi og mannlega reisn.

Þetta er ekki bara mótsögn—þetta er kerfi **ósamhverfrar stríðsreksturs löglegrað með lagalegri meðferð**.

Vopnvæðing Frumbyggjaréttar

Síonísk hugmyndafræði segist tengjast landi Ísraels með 3.000 ára gamalli tengingu, oft blandað saman **andlegri arfleifð** við **pólitískt fullveldi**. Samt eru flestir gyðingar í Ísrael í dag afkomendur **evrópskra innflytjenda**, margir hverjir komu á 20. öld. Á sama tíma höfðu Palestínumenn—múslimar, kristnir og gyðingar—búið stöðugt á landinu í kynslóðir fyrir Nakba árið 1948.

Árið 1917 voru yfir **95% íbúa Palestínu arabískumælandi**. Hebreska var helgisíðatungumál, ekki talað mál. Krafa Síonista um frumbyggjarétt virkar oft ekki til að deila landinu, heldur til að eyða palestínskri nærveru algjörlega.

Sannur frumbyggjaréttur er ekki tæki til að færa fólk á brott—það er kall til sambúðar. Síonismi hefur hins vegar notað tungumál endurkomu til að réttlæta áframhaldandi nýlendupenslu.

Niðurstaða: Verkefni Byggt á Snúningi

Síonismi, eins og hann er framkvæmdur af ríki Ísraels, snýr við hverju siðferðilegu og lagalegu normi sem hann segist halda í heiðri. Hann krefst heims þar sem:

- **Herám er vörn, og mótspyrna er hryðjuverk**
- **Þjóðernisstjórn er lýðræði**
- **Söguleg minning verður landeignartitill**
- **Stríðsglæpamenn verða forsætisráðherrar**
- **Gyðinglegir andstæðingar eru þurrkaðir út, og gyðingleg þjóðernishyggja er jöfnuð við gyðinglega sjálfsmynd**

Að samþykkja þessa snúninga er að samþykkja raunveruleika þar sem sannleikurinn er það sem völd segja að hann sé. En milljónir manna—Palestínumenn, and-síonistagyðingar

og prinsippfastir bandamenn—neita að taka þátt í þessum leik. Þeir krefjast þess að lögin gildi jafnt. Að lýðræði þýði jafnrétti. Að saga sé virt, ekki misnotuð.

Að standa gegn Sionisma er ekki að standa gegn gyðingum. Það er að **standa með gyðingum** eins og Einstein, sem sá í ofbeldi hans framtíð endalausra stríða. Það er að krefjast heims þar sem réttlæti er ekki sett til hliðar fyrir neitt ríki, sama hversu heilagt það segist vera.

Sionismi hefur krafist stöðvunar á rökhugsun. Tíminn er kominn til að binda enda á þessa blekkingu.